Dosarul nr. 5r-648/2026
4-26022261-12-5r-24022026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Aurelia CAZACLIU
Grefier Anastasia RADU
Cu participarea agentului constatator Plop Vladimir
examinând în ședință publică contestația depusă de Bernavschi Alexandru împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 06.02.2026 în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, instanța –

c o n s t a t ă:

Prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 06.02.2026, încheiat de către agentul constatator Plop Vladimir din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, Bernavschi Alexandru a fost sancționat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 500 lei, două puncte de penalizare, pentru faptul că, la data de 06.02.2026, ora 19:20, conducând automobilul de model ***** cu n/î ***** la intersecția străzilor Tighina- bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău a ignorat cerințele indicatorului 4.1.4 care semnifică – direcții obligatorii de deplasare – înainte sau la dreapta.

La data de 13.02.2026, Bernavschi Alexandru a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, contestația fiind depusă în termenul de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

În susținerea contestației, făptuitorul a invocat că agentul constatator nu i-a acordat dreptul de cetățean să semneze procesul-verbal și să indice obiecțiile sale, fiind chemat un martor, solicitând anularea Procesului-verbal cu privire la contravenție din 06.02.2026 în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind ilegal.

Agentul constatator din cadrul INSP, Plop Vladimir în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, motivând că a respectat toate drepturile și nu a încălcat procedura.

Făptuitorul Bernavschi Alexandru, fiind anunțat telefonic, în ședința de judecată, nu s-a prezentat, din motive necunoscute, astfel, în temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a apreciat posibil examinarea cauzei în absența sa.

Audiind părțile, studiind argumentele expuse în contestație, decizia de sancționare emisă la caz, materialele cauzei, în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privința a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din materialele cauzei contravenționale, rezultă că, prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 06.02.2026, în sarcina făptuitorului a fost pusă fapta de neglijare a indicatorului 4.1.4, care prevede direcția obligatorie înainte sau la dreapta, acțiunile acestuia fiind încadrate după semnele contravenției prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, iar din motivul că făptuitorul Bernavschi Alexandru a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție, acest fapt a fost confirmat de către martorul Pavliuc Ruslan.

Instanța reține, că potrivit conținutului contestației, Bernavschi Alexandru nu și-a negat vinovăția sa în săvârșirea contravenției imputată, dar s-a referit la aspectele de formă ale întocmirii procesului-verbal, pe care le consideră ilegale.

Prin urmare, instanța de judecată reflectă că, făptuitorului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, cu posibilitatea de a indica obiecțiile și motivele situației rutiere create în ședință de judecată, însă nu s-a prezentat la examinarea contestației, astfel, că făptuitorul Bernavschi Alexandru a evitat să uzeze armele de apărare împotriva acuzației lui imputate și nu a indicat în contestație circumstanțele, cu care acesta nu a fost de acord cu constatările agentului constatator, urmare, alegația de o presupusă încălcare a dreptului la apărare nu este în măsură să răstoarne fapta constatată de agentul constatator.

Instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se

recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator , iar lui Bernavschi Alexandru i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, însă acesta a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție și să indice în acesta obiecțiile pe care le avea față de fapta constată, iar în acest caz, semnarea procesului-verbal cu privire la contravenție de către un martor asistent se încadrează perfect în limitele art.443 Cod contravențional și nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care se bucură decizia contestată. Toate acestea denotă comiterea certă şi cu vinovăție a faptei contravenției de către Bernavschi Alexandru care a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

În acest sens este de remarcat că în cadrul verificării constituționalității prevederilor art.234 din Codul contravențional, cu referire la principiul „dreptul de a păstra tăcerea” Curtea Constituțională a reținut că, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, "dreptul de a păstra tăcerea nu este unul absolut" (*cauza Weh vs. Austria*, 8 iulie 2004). Deşi el este incompatibil cu imunitatea de a baza o condamnare în exclusivitate sau în mod esenţial pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul lui de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturii, este evident că un asemenea privilegiu nu ar trebui să împiedice de a lua în considerație tăcerea acuzatului, în situaţii care în mod vădit cer o explicație din partea lui (*cauza John Murray vs. Regatul Unit*, 8 februarie 1996).

Curtea reţine că, aplicând *mutatis mutandis* rațiunile Curţii Europene (*cauza Falk vs. Olanda*, 19 octombrie 2004), regula de responsabilitate (aplicată proprietarilor automobilelor înregistrate) a fost introdusă pentru a garanta eficiența securității traficului prin asigurarea faptului că orice încălcare a regulilor circulației rutiere de mijloace tehnice sau de altă natură

În această ordine de idei, instanța reține că agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile conținute în procesul-verbal cu privire la contravenție, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancționare este temeinică.

În acest context, instanța menționează că dacă sensul ”dreptului la tăcere” semnifică dreptul de a nu contribui la propria încriminare, totuși, potrivit jurisprudenței Curţii Europene, "dreptul de a păstra tăcerea nu este unul absolut" (*cauza Weh vs. Austria*, 8 iulie 2004).

Deși, el este incompatibil cu imunitatea de a baza o condamnare în exclusivitate sau în mod esențial pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul lui de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturii, este evident că un asemenea privilegiu nu ar trebui să împiedice de a lua în considerație tăcerea acuzatului, în situații care în mod vădit cer o explicație din partea lui (*cauza John Murray vs. Regatul Unit*, 8 februarie 1996).

Prin urmare, fapta săvîrșită de către Bernavschi Alexandru a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că aceasta a fost administrată în limitele impuse art. 240 din Codul contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum a fost descrisă în procesul verbal de contravenție. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Conform în art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, neconsemnarea în procesul verbal a prevederilor art. 443 din Codul contravențional poate să ducă la nulitatea lui doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Astfel, fiind analizat conținutul procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată nu a stabilit temeiuri de anulare și că contestația depusă de Bernavschi Alexandru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 06.02.2026, în temeiul art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 460-462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de Bernavschi Alexandru împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 06.02.2026 în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată în ordine de recurs, în termen de 15 zile, în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecător **Aurelia CAZACLIU**